

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sancti Bonaventurae Episcopi Cardinalis Albanensis,
Seraph. Doctoris Ecclesiae, Speculum Disciplinae, Et
Profectus Religiosorum: Libelli ad pietatem vtilissimi**

**Bernardus <de Bessa>
Bonaventura <Heiliger>**

Antverpiæ, 1591

De quatuor causis quare contemptus diuitiarum consultur. Cap. XLIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53148](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53148)

304 S. BONAVENTURAE
& abiecerunt eas, & recusant habere propter
Deum.

De duplici contemptu diuitiarum.

CAP. XLIII.

Contemptus autem diuitiarū duplex est, cum aut liberaliter effunditur in pauperes per opera misericordiae, & ad cultum Dei largiter expenduntur: sicut sancti reges & alij diuites fecerunt, turbas pauperum hominum alentes, & monasteria & Ecclesias edificantes. Aut cum penitus despiciuntur diuitiae; sicut sancti fecerunt, in mediocritate & inopia rerum viuentes: vt sanctus Pater Franciscus, & sanctus Dominicus, & alij Christi sectatores, Euangelicae perfectionis aemulatores. Iuxta illud: Si vis perfectus esse, vade & vende omnia quae habes, & da pauperibus.

De quatuor causis quare contemptus diuitiarum consulitur.

CAP. XLIIII.

QUATUOR autem de causis consulitur diuitiarum contemptus. Prima, quia earum amor retrahit ab amore Dei & patriae caelestis, iuxta ipsius veritatis testimonium: Nemo potest Deo seruire & mammonae, id est, diuitiis. Sicut enim de profundo terrae tolluntur, ita suo pondere ad infima terrae suos detrahunt amatores, hoc est, in profundum inferni. Vnde ait Apostolus ad Timot. Qui volunt diuites fieri, incidunt in tentationes & laqueos diaboli, qui mergunt homines in interitum. Secunda causa est, quia retardant hominem a profectu virtutum. Sicut enim oneratus non potest velociter currere: sic mundanis curis pressus

Diuitiae
abstractae
Dei amore

Mat. 6, 24

1. Tim. 6, 9

Diuitiae
perfectio-
nem pre-
pediunt.

pressus

pressus non potest in spiritu expedite profice-
 re. Si vis ergo festinare ad patriam, si vis non
 teneri laqueo venantium, si vis non compre-
 hendi in via, & in captiuitate unde euaseras non
 reduci, proice auaritiam, & extrahe pedem de
 viscosa cupiditate terrenorum. Ideo Iudei tar-
 di erant ad reditum in Hierusalem de Babylo-
 ne: quia filios & vxores & possessiones iam ac-
 quisierant in Babylone: sic & religiosi tardius
 desiderant caelestia, cum in terrenis coeperint
 dilatari. Tertia causa ratione meriti amplioris:
 quia quanto minus tibi de terrenis indulges,
 tato amplius recopescabitur tibi de caelestibus
 in gloria sempiterna. Beati enim pauperes spi-
 ritu, quoniam ipsorum est regnum caelorum;
 non portio aliqua, sed tota gloria regni. Unde
 filius Dei dans nobis exemplum perfectionis,
 nihil possessionis voluit habere in terra: non
 agros, non domum vel redditus aliquos, praeter
 solum vestitum, quem etiam ante crucem per-
 misit sibi auferri; ut doceret nos quod omnia
 relinquere non tantum consistit in non ha-
 bere volendo, sed sponte omnia pauperibus
 tribuendo, & etiam patienter amittendo si ha-
 bita vi tollantur; quod plerumque maioris est
 meriti quam pauperibus tribuisse: quia rarior
 virtus est illa tam mala aequanimiter perpeti,
 quam sponte operari bona. Cum ergo boni vi-
 ri ob hoc solum vel maxime substantiam ter-
 renam habere debeant, ut inde benefaciant, &
 ad meritum gloriae aeternae expendant; quia
 aliter boni non essent si terrena non pia inten-
 tione quaerent, & creaturam non propter
 Creatorem diligerent: debent eadem ratione
 non minus gaudere, cum ipsam substantiam
 quocumque casu amittunt, quam si eam in vsu
 pios expendisset; eo quod eundem fructum
 caelestis meriti tam in paciēter tolerata amif-
 sione,

Diuitiarū
 cōtemptus
 meriti est
 magni.

Mat. 5, 3

sione, quàm & in pia dispensatione consequi non dubitant: sicut mercator illas merces æqualiter diligit, de quibus æquale lucrum sibi prouenire confidit. Diuitias autem querere, ut in malos vsus expendantur; scilicet in vanitates, in voluptates carnis, & concupiscentias oculorum, impium est: quia per beneficium creatoris largitori eorum, scilicet Deo despectus & contumelia irrogatur. Sed ad hoc querere eas tantum, ut cumulate seruentur, stultum est: quia tantum valet congeries lapidum, sicut argenti vel auri, si nulli vsui expendatur. Quarta causa, quia temporalis substantia contemptibilis est multis considerationibus. Ex sui natura, cum terra sit ignobilius elementum inter omnia. Item quia non multum est necessaria. Modicus enim victus & vestitus & rectum sufficit homini pro necessitate ad viuendum, quod superest superfluum est. Item multis est nociua, & dānationis æternæ occasio. Item multorum patet inuidiæ, qui libenter eam auferrent habenti per multas artes. Item multo labore & sollicitudine acquiritur & seruetur, etiam cum periculo vitæ. Item non satiat appetitum habentis, sed quo plus habetur, eo inquietius sititur. Item quia tā bonis quā malis datur: & ideo non sunt feliciores qui ea abundant; imò frequētius infeliciores: quia eis est occasio multorum malorum. Item quia diu eum homine nō perseuerat. Nam si aliter non adimitur, mors separat nos ab ea, & nihil potest homo post mortem secum deferre ex ipsa, nisi quod meruit hīc per ipsam. Sapiens ergo debet parui pendere quod vile est, & non multum laborare pro eo quod parum est vtile, & fugere quod perniciosum est, & liberaliter spargere quod conseruatum perit, & distribuere fructificat, si in pauperes erogetur.

De

Nota.

Diuitia
natura
pretiosa
non sunt.